

[Socialministeren.]

flytning fra Land til Byerne behandles i det af Socialministeren under 2. Maj 1935 nedsatte Udvalg angaaende Socialreformen. Af Udvalgets Beretning fremgaar det, at Tilflytterspørgsmaalet kun spiller en ret ringe Rolle og ikke er nær af den Betydning, som man oprindeligt har antaget. Hvad angaar Kommunehjælpens Størrelse, har Ministeriet allerede i Skrivelse af 17. November 1933 udtalt, at det normale Maksimum for Kommunehjælpens Størrelse i Medfør af Folkeforsikringslovens § 297, Stk. 1, er den den paagældende tilkommende Invalidere, for Ægtefæller Invalidere til Ægtepar, der begge opfylder Betingelserne for at oppebære Rente, inklusive Tillæg efter Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 1, eventuelt Børnetillæg og Tillæg svarende til det personlige Tillæg til Invalidere. Dette er senere udtalt i Ministeriets Cirkulære af 27. Marts 1934, og specielt med Hensyn til Understøttelsen til samlevende Ægtefæller paa ny i Ministeriets Cirkulære af 31. Maj 1935, ligesom den nuværende Justitsminister i Folketingets Møde den 24. April 1934 i Anledning af en Forespørgsel fra Folketingsmand Edvard Sørensen har fastholdt Udtalelserne i Cirkulæret af 27. Marts 1934 om Maksimum for Kommunehjælpen til Ægtefæller.

Det er derfor i Overensstemmelse med Ministeriets Opfattelse, naar Kommunehjælpens Maksimum er Invalidere, og denne Opfattelse maa begrundes i, at den, der paa Grund af Arbejdsløshed, forbigaaende Sygdom eller lignende bliver ude af Stand til at forsørge sig og sine, trænger til en lige saa høj Understøttelse som andre Personer under 65 Aar, der paa Grund af Invaliditet oppebærer Invalidere. De for Aldersrenten fastsatte Beløb er derimod beregnet paa Forsørgelse af de paa Grund af Alder arbejdsudygtige, nemlig Personer over 65 Aar, herunder de tidligere Invalidere, og kan derfor ikke anses som Maalestok for, hvilken Understøttelse der bør ydes som Kommunehjælp i Almindelighed.

Naar Taleren har omtalt, at den højere Kommunehjælp i Byerne er Grunden til Tilflytningen til Byerne, skal det dog særlig fremhæves, at Ministeriet i Cirkulære af 27. Marts 1934 har udtalt, at en Tilflytter, der oppebærer Hjælp, eller var blevet trængende til Hjælp i den fraflyttede Landkommune, i det første Aar efter Tilflytningen normalt ikke kan faa højere Understøttelse end Invalidere, og kan derfor ikke anses som Maalestok for, hvilken Understøttelse der bør ydes som Kommunehjælp i Almindelighed.

Endelig har det ærede Medlem Hr.

Koefoed omtalt Mangelen paa Arbejds-kraft ved Landbruget; jeg kan herom hen-vise til det, som jeg allerede har bemærket. Naar det ærede Medlem bl. a. peger paa Ønskeligheden af, at Spørgsmaalet henvises til den offentlige Arbejdsanvisning, saa gælder det jo, at det allerede er sket; der føres for Øjeblikket Forhandlinger i Ministeriet, hvorigennem man vil søge at naa til Bunds i Problemet om, hvorvidt en Ændring af Arbejdsanvisningsforholdet paa visse Om-raader skulde kunne skaffe bedre Forhold paa dette Felt.

Formanden: Jeg skal her afbryde For-handlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 4. December, Kl. 12 med Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Mødet hævet Kl. 16³⁵.

24de Møde.

Onsdag den 4. December Kl. 12.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Forhandlingen genoptoges.

Kirkeministeren (Johs. Hansen): Under den Del af Finanslovdebatten, der nu er tilbagelagt, har kun faa af Talerne beskæftiget sig med Forhold vedrørende Kirkemini-